

عنوان مقاله:

جبران ضررهای جمعی در فقه و حقوق ایران

محل انتشار:

چهارمین کنفرانس ملی رویکردهای نوین در علوم انسانی، چالشها و راه حل ها (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسنده:

شاهرخ مهدی فر - کارشناسی ارشد حقوق، دانشکده علوم انسانی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد بناب، بناب، ایران.

خلاصه مقاله:

مسئولیت مدنی در نظام های مختلف حقوقی هم در قوانین و رویه قضایی و هم در دکترین حقوقی تمرکز بر خسارات فردی نموده و اصول و مبانی و شرایط ایجاد مسئولیت و آثار آن را مورد بررسی و یا پیشبینی قانونی قرار داده است و به خسارت جمعی آنگونه که باید پرداخته است. در گذشته به دلیل سادگی روابط و شرایط حاکم بر زندگی اجتماعی امکان بروز زیان جمعی کمتر بود اما امروزه تغییر نحوه زندگی و افزایش زمینه های تضاد منافع، بستر ایجاد خسارات جمعی را بیش از پیش مهیا ساخته است و حمایت قانونی از آن ضرورت یافته است. خساراتی که به جمعی نامحدود وارد آمده و چنان منتشر است که به دشواری می توان زیان دیده از آن رامحدود به اشخاص معین کرد. در حقوق ایران قانون عام و کلی ناظر به این قبیل خسارات در دست نیست و طرح اینگونه دعاوی معمول نیست و رویه قضایی هم وجود ندارد. تنها در دو قانون نشانه های جغرافیایی (مصوب سال 1383) و علایم تجارتي سال 1386 به طور خاص و موردی، حق طرح دعاوی مطالبه خسارت جمعی پذیرفته شده است. دکترین حقوقی نیز جبران زیان جمعی وارد بر جمع های واجد شخصیت حقوقی و نماینده را قابل مطالبه دانسته است لکن به نظر میرسد خسارت جمعی و فردی در آثار هیچ تفاوتی با یکدیگر ندارند و طبق اصول کلی جبران خسارت و ماده 1 قانون مسئولیت مدنی هر دو بایستی جبران گردند.

کلمات کلیدی:

مسئولیت، خسارات، ضررجمعی، زیان، فقه، حقوق، انجمن ها.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/870001>

